

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5515/22
27.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Јасне Беловић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, правног следбеника сада пок. ВВ, бившег из ..., чији је пуномоћник Добрица Стефановић, адвокат из Београда, Скендер Бегова 9, против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Светлана Голубовић, адвокат из Новог Сада, Булевар Ослобођења 92, ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 5475/17 од 14.09.2018. године, исправљене решењем П 5475/17 од 29.10.2018. године, у седници већа одржаној 27.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 5475/17 од 14.09.2018. године, исправљена решењем П 5475/17 од 29.10.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 5475/17 од 14.09.2018. године, која је исправљена решењем П 5475/17 од 29.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је раскинут уговор о доживотном издржавању закључен и оверен пред Петим општинским судом у Београду под Ов бр. I-Р 587/2001 од 10.07.2001. године, између сада пок. ВВ, као правног претходника тужиле, као примаоца издржавања и туженог ГГ, као даваоца издржавања. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 274.400,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени због битних

повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 372 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 125/2004 са изменама и допунама) који се примењује на основу члана 506 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 ЗПП, на које овај суд као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом тужене указује на повреду поступка из члана 361 став 2 тачка 12 ЗПП, јер је изрека побијане пресуде разумљива, у складу је са разлозима наведеним у образложењу и изведеним доказима као што су дати јасни и непротивречни разлози, па се законитост и правилност пресуде може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је у својству даваоца издржавања са сада покојним ВВ, бившим из ... дана 10.07.2001. године закључио Уговор о доживотном издржавању закључен и оверен пред Петим општинским судом у Београду под Ов бр. 1-Р 587/2001 од 10.07.2001. године, којим се давалац издржавања обавезао да ће доживотно издржавати примаоца издржавања, да ће му обезбедити исхрану, одећу и обућу, да ће му тромесечно у току године исплаћивати по 300 ДЕМ у динарској противвредности и да ће му обезбедити медицинску помоћ за случај болести, набавиће му лекове, пружити одговарајућу негу и пажњу у болести и старости, односно омогућити му пристојан живот, а кад се његово здравствено стање погорша да ће се свакодневно бринути о њему, неговати га и пазити и да ће га о свом трошку после смрти сахранити и издати подушја по месним православним обичајима. Чланом 3 уговора је утврђено да се прималац издржавања обавезује да даваоцу издржавања као накнаду после своје смрти остави у својину 1/2 дела зграде која се налази у ... у ул. ..., постојеће на парцели ... и ..., уписана у ЗКУЛ ... КО ... и то реални део зграде који представља источни део приземља, део партера, тј. трособан стан у партеру, површине око 70 м², 1/2 тавана зграде и право коришћења 400 м² плаца на наведеним парцелама, затим на истом плацу две шупе за огрев од којих је једна зидана са плочом, као и следеће покретне ствари: замрзивач, фрижидер са замрзивачем, електрични шпорет, веш машину, ТА пећ, телевизор екран 56, астал са четири столице, двосед, тросед, брачни кревет и регал, два кауча и једну витрину и Пиротски ћилим.

Како је ВВ у току поступка преминуо, поступак је настављен са његовом правном следбеницом ББ, а након њене смрти је у парницу у својству тужиоца ступила АА, као правна следбеница ББ.

Према наводима сведока ДД њена мајка, сада покојна ЂЂ је живела са сада покојним ВВ, често их је обилазила, спремала и куповала шта им је било потребно, возила их код лекара, а када је ВВ позлило одвела га је у болницу, бринула је и

посећивала га, ВВ је имао своју пензију. Сведоку је познато да је са туженим ВВ закључио предметни уговор, да се неко време након закљученог уговора ВВ жалио на туженог да не испуњава своје обавезе према уговору и да ће уговор да раскину. Тужени није обилазио покојног ВВ у болници, а сведокињи је познато да је тужени уплаћивао неки новац на рачун покојног ВВ.

Према признаницама у спису од стране ГГ овде туженог, ВВ је уплаћен износ од 8.050,00 динара, потом је дана 07.05.2007. године уплаћен износ од 32.200,00 динара, дана 30.08.2005. године износ од 42.000,00 динара, дана 12.12.2007. године износ од 48.000,00 динара, дана 07.04.2006. године износ од 8.621,00 динара, дана 15.09.2001. године износ од 600 ДЕМ за период од јула до децембра 2001. године, дана 25.01.2002. године ВВ је примио износ од 300 ДЕМ за прво тромесечје 2002. године. Према признаници коју је потписао покојни ВВ, од туженог је примио износ од 300 ДЕМ који се односи на април, мај и јун 2002. године. Према признаници од 06.02.2003. године покојни ВВ је потврдио да је од туженог примио 150 ДЕМ за октобар, новембар и децембар 2003. године. Према признаници од 27.01.2003. године покојни ВВ је потврдио да је од туженог примио износ од 300 ДЕМ за период од јула до децембра 2003. године. Према признаници коју је потписао покојни ВВ утврђено је да је својим потписом потврдио да је од туженог примио износ од 300 ДЕМ који се односи на период од јануара до јуна 2003. године.

Према наводима тужиле тужени је обећао покојном ВВ да ће бринути о њему али га није помагао. Према наводима туженог није сносио трошкове сахране покојног ВВ и није давао подушја, јесте обилазио ВВ док је лежао на ВМА, на папиру који је пронашао је јасно писало да је ВВ 1/3 своје имовине преписао на ЕЕ и због тога предложио ВВ да направе анекс уговора којим би практично изоставили из уговора о доживотном издржавању део имовине којим је располагао и да то он туженом надокнади, покојни ВВ је на то пристао и рекао је туженом да ће му дати 30.000 евра, као што је постојао договор да се обавеза туженог према покојном ВВ сматра смањи за 1/3 колико је износио део који је он отуђио од имовине. ВВ је тражио од њега да нађе жену која ће дворити њега и његову супругу ЖЖ, а тужени то није прихватио па му је ВВ рекао да хоће да раскине уговор, а он је тражио од ВВ да напише да је он све обавезе према њему испунио и да се напишу разлози раскида, па је ВВ обећао туженом да ће га обештетити са 20.000 евра. Од момента када је покојни ВВ рекао да жели да раскине уговор више није хтео да прима новац, тужени је поштовао његову реч и вољу, као и у свим случајевима до тада. Он је исплатио ВВ онако како стоји у признаницама из списка.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, с позивом на члан 194 и 201 Закона о наслеђивању, правилно првостепени суд изводи закључак да у конкретном случају није испуњена сврха уговора о доживотном издржавању, с обзиром да су међусобни односи уговорних страна постали поремећени, због чега је сада покојни ВВ и желео да раскине наведени уговор, те је поднео тужбу у овој правној ствари. Правилно потом, првостепени суд наводи да сви изведени докази указују на то да давалац издржавања није извршавао своје уговорне обавезе на начин како је то било уговорено, имајући у виду да није пружио доказе да је извршавао обавезе од 2007. године од када датира последња уплатница, односно следи да је своје извршавао

крајње нередовно.

Донета одлука је резултат правилно утврђеног чињеничног стања које је засновано на правилној оцени доказа (члан 8 ЗПП), док се неосновано у жалби туженог указује на противречност датих разлога утолико што је у тужби ради раскида уговора о доживотном издржавању као основ раскида уговора, истакнуто да су странке договориле да уговор споразумно раскину, док је у побијаној пресуди као основ раскида уговора о доживотном издржавању наведено да није испуњена сврха уговора. Према правилу из члана 187 став 4 ЗПП суд ће да поступи по тужби иако тужилац није навео правни основ тужбеног захтева, а ако је тужилац навео правни основ, суд није везан за њега. Такође се не могу прихватити наводи жалиоца да је првостепени суд прекорачио тужбени захтев из разлога што као основ раскида уговора наводи основе који нису били наведени у тужбеном захтеву.

У жалби се без основа указује и на то да суд није изнео разлоге који се односе на противтужбени захтев, односно да о противтужбеном захтеву није одлучио, с обзиром да из стања списка произлази да је поднесак туженог са противтужбом од 24.04.2018. године којим је тражено да се обавезе тужилац да туженом на име накнаде за примљена давања и услуге исплати новчани износ од 20.000 евра са траженом каматом, према службеној белешци од 03.05.2018. године издвојен и као иницијални акт предат ради завођења као посебан предмет већу по реду. Стоје наводи из жалбе да је у случају раскида уговора прималац издржавања дужан да исплати накнаду за примљена давања и услуге, али како то није предмет овога већ поступка по противтужби, то нису од значаја за правилност донете одлуке.

Остали наводи жалбе су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке, нису посебно образлагани.

Правилна је одлука о трошковима поступка која је резултат правилне примене члана 149, 150 и 159 ЗПП.

Из изложених разлога, применом одредбе 375 ЗПП донета је одлука као у ставу првом изреке.

Апелациони суд је сходно 161 у вези члана 150 ЗПП одбио захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, с обзиром да тужена није успео у поступку са жалбом.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић